

ת"פ 56256/11/15 - מדינת ישראל נגד משה לקר, אירית גמליאל, עומר חיות, סער סמואלס, ליאור דוראני, חיים בן בנשתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56256-11-15 מדינת ישראל נ' לקר ואח'

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י עו"ד אביעד דואק

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. משה לקר ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
2. אירית גמליאל ע"י ב"כ עו"ד טלי חזום
3. עומר חיות ע"י ב"כ עו"ד יאיר קורן ועו"ד יהודה שושן
4. סער סמואלס ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן
5. ליאור דוראני ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
6. חיים בן בנשתי ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין - נאשמים 1, 3-5

הכרעת הדין

1. הנאשמים הורשעו בהכרעת הדין מיום 9.09.21, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שונות כמפורט להלן, במסגרת כתב אישום שכלל חמישה אישומים, כל אחד מהנאשמים כפי חלקו באישומים השונים. למעט האישום החמישי בו יוחסה לנאשם 1 עבירה של סחיטה באיומים, ממנה זוכה במסגרת הכרעת הדין.

2. במסגרת האישום הראשון, הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירה של ארגון ועריכת משחקים אסורים לפי סעיף 225 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של החזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא לחוק. נאשם 3 הורשע באישום זה בעבירה של סיוע להחזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא בצירוף סעיף 31 לחוק. זאת בשל כך שבמהלך השנים 2014-2015 היו נאשמים 1 ו-2 שותפים להפעלתה, החזקתה וניהולה של דירת הימורים במבנה ברח' פנחס בן דוד 3 בראשון לציון. בין היתר, ארגנו נאשמים 1 ו-2 משחקי קלפים, אשר המשתתפים היו עשויים לזכות בהם בכסף רב ללא קשר להבנה או יכולת אלא בעיקר בגורל. נאשם 3 נטל חלק בתפעול דירת הימורים, בכך שחתם על חוזה השכירות של המקום בו שכן המועדון ואף סייע בגיוס מהמרים.
3. במסגרת האישום השני, הורשעו נאשמים 4 ו-6 בעבירה של ארגון ועריכת משחקים אסורים לפי סעיף 225 לחוק ובעבירה של החזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא לחוק. זאת בשל כך, שהחל מראשית שנת 2015 לערך ולפחות עד חודש אוגוסט 2015, נאשמים 4 ו-6 היו שותפים להחזקת וניהולה של דירת הימורים, ששכנה במרתף ברח' הרי יהודה 32 ביישוב גני תקווה. נאשמים 4 ו-6 ארגנו בדירה משחקי קלפים אשר המשתתפים בהם עשויים לזכות בכסף, כשזכייה זו תלויה בעיקר בגורל ולא בהבנה או יכולת.
4. במסגרת האישום השלישי, העיקרי והחמור ביותר מבין כלל האישומים, הורשעו הנאשמים כולם בעבירה של סחיטה בכוח לפי סעיף 427 רישא לחוק ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 לחוק בצירוף סעיף 382(א) לחוק.
5. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, לאחר שמר שלום קדוש (שכונה "זוהר") צבר חובות הימורים בהיקף של עשרות אלפי שקלים במסגרת משחקי הימורים בהם השתתף הן בדירה שניהלו נאשמים 1 ו-2 והן בדירה שניהלו נאשמים 4 ו-6, החל זוהר לעבור כדילר בדירות אלו על מנת לפרוע את חובו, וכן פעל לגיוס מהמרים תוך שהוא מיידיע את נאשמים 2 ו-4 על מצבם הכלכלי של המהמרים שגייס. אחד המהמרים שהגיע להמר בדירה שניהלו נאשמים 1 ו-2 היה נאשם 5, אשר צבר תוך זמן קצר חובות בגובה של עשרות אלפי שקלים חדשים. לאחר מכן, החל נאשם 5 להמר בדירה שניהלו נאשמים 4 ו-6 וגם שם הוא צבר חובות גדולים.
6. בשלב מסוים, התעורר חשדם של נאשמת 2 ושל נאשם 4 כי זוהר מגייס מהמרים לשתי הדירות במקביל ולסירוגין, גם כאשר ידע שמדובר בלקוחות בעייתיים מבחינה כלכלית. כך, למשל התברר להם כי הוא המליץ לתת לנאשם 5 אשראי גבוה למרות שידע על הפסדיו, חובותיו וחוסר יכולתו לפרוע אותם. נאשמים 4 ו-6 גם החלו לחשוד בזוהר כי הוא מועל בכספים בדירה בעת עבודתו כדילר.
7. לצורך ברור העניין וגביית חובותיו של זוהר, החליטו נאשמים 2 ו-4 ליזום מפגש על מנת להפעיל עליו לחץ ולגבות את חובותיו. בימים שקדמו ליום 30.06.15 יידע נאשם 4 את זוהר על המפגש המתוכנן בו עתידה להיות נוכחת נאשמת 2. בין היתר, שלח נאשם 4 לזוהר מסרונים ביום 25.06.15, בהם נכתב: "נדבר בשולחן אתה בבעיה גדולה זהר הרבה יותר ממני", "אתה עושה טעויות של בית סהר. אני בקשתי שלא יעשו לך כלום עד שיושיבו אותך בשולחן ויתברר הכל...". בנוסף, עדכן נאשם 4 את נאשמים 5 ו-6 אודות המפגש המתוכנן. במקביל, עדכנה נאשמת 2 את נאשמים 1 ו-3 אודות המפגש המתוכנן. נאשם 5 הודיע לנאשמת 2 כי גם הוא יגיע למפגש על מנת לדרוש מזהר לפרוע את חובותיו.
8. ביום 30.06.15, בסמוך לשעה 21:30, החל המפגש בגינה ציבורית ביישוב גני תקווה. תחילה נכחו במפגש נאשמים 4 ו-6, ולאחר זמן הצטרפו אליהם נאשמים 1, 2 ו-3. במהלך הפגישה, הטיחו נאשמים 2, 4 ו-6 בזוהר את עובדת חובותיו הכספיים, את החשדות לפיהם הוא מגייס שחקנים לשתי הדירות לסירוגין, ואת חשדם כי הוא שכנע שחקנים לא להמר בדירות. בשלב זה, נאשמים 1 ו-3 נכחו בפגישה אך לא היו שותפים לחילופי הדברים. לאחר שזוהר הכחיש את החשדות שהטחו בפניו, נקרא נאשם 5 לגינה והטיח בזוהר את המסרונים שהוא שלח לו, בהם יעץ לו שלא להמר בדירת נאשמים 1 ו-2 בשל מעשי רמאות הנעשים בו. במהלך חילופי דברים אלו, דרשו נאשמים 4 ו-6 מזהר את הכספים שהוא חייב להם ובנוסף דרשו ממנו נאשמים 2 ו-6 לשלם לכל אחד מהם עוד 20,000 ₪.
9. בשלב מסוים השיח עלה ל"טונים גבוהים", אז הורה נאשם 4 לזוהר להיכנס לרכבו של נאשם 5. בסמוך לכך, פנה נאשם 1 לזוהר ואמר לו "מה עם הכסף? עשית טעות". זוהר התיישב במושב האחורי של הרכב כשלצדו נאשם 6. נאשם 5 התיישב במושב הנהג ולצדו נאשם 4 והרכב החל בנסיעה, כשבקבוצותיו נסע רכבה של נאשמת 2 ובתוכו היו נאשמים 1, 2 ו-3. לאחר נסיעה קצרה, הגיעו כלי הרכב לשטח פתוח, שם עצרו. בשלב זה ירדו מהרכב זוהר ונאשמים 4, 5 ו-6, והחל שוב דין ודברים בינם לבין זוהר. נאשמים 1, 2 ו-3 ירדו מרכבה של נאשמת 2, ונאשם 1 הכה את זוהר בפניו במכת אגרוף. נאשם 3 הפילו בדחיפה לרצפה, ובתוך כך הכו אותו נאשמים 1, 3, 5 ו-6 ובעטו בגופו. כתוצאה מכך נפגעה אחת משיניו הקדמיות של זוהר והוא החל לדמם ממנה. הוא גם סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו, ובכלל זאת, בצלעותיו. בכל אותה העת, עמדו נאשמים 2 ו-4 בסמוך. במהלך התקיפה, הטיח נאשם 5 בזוהר כי הוא סיבך אותו והרס את משפחתו. נאשם 1 אף אמר לזוהר כי הקנס בגין מעשיו הוא 100,000 ₪. מיד בסמוך, נכנסו נאשמים 1, 2 ו-3 לרכבה של נאשמת 2 ונסעו מהמקום. לאחר מכן, נכנסו זוהר ונאשמים 4, 5 ו-6 לרכב ונסעו חזרה לדירה. נאשם 4 נתן לזוהר 100 ₪ עבור מונית שתסיעו לביתו.
10. בהכרעת הדין נקבע כי על אף שלא כל הנאשמים לקחו חלק פעיל בתקיפה עצמה, דוגמת נאשמת 2 ונאשם 6, יש לראות בכל הנאשמים כמבצעים בצוותא הן את התקיפה והן את הסחיטה. נקבע, כי כל הנאשמים היו חלק מהמעגל הפנימי וקשורים לגרעין הקשה של העבירה. הם התכנסו יחד לשם ביצוע המשימה של סחיטה באיומים את זוהר ותקיפתו הרחק ממקום יישוב בני אדם. לכל אחד מהם חלק מהותי בביצוע העבירה, אם בתכנון המוקדם, אם בהיותו זרז לקיומה של הפגישה במטרה לקדם את עניינו, אם בהסעתו של זוהר למקום והסעת שאר הנוכחים, אם באיומים שהופנו כלפיו, בדיבור ובמעשה, ואם בתקיפתו.
11. במסגרת האישום הרביעי, הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק. זאת בשל כך שלאחר שמר ולדימיר אלכסנדר (להלן: "זוהר") צבר חוב בסך 6,000 ₪ כתוצאה מהשתתפותו במשחקי הימורים שנערכו באחת או יותר מדירות הימורים שנהלו על ידי נאשמים 1 ו-2, במהלך חודש אוקטובר 2014, יידעה בכך נאשמת 2 את נאשם 1 וזה יצר קשר טלפוני עם זוהר, על מנת לקבוע עמו פגישה, שתכליתה הסדרת החוב. השניים נפגשו, והוחלט על הסדר תשלומים, אך זוהר עמד בהסדר רק באופן חלקי. אז, במהלך חודש ינואר 2015, תיאם עמו נאשם 1 פגישה באזור התעשייה בראשון לציון. במהלך פגישה זו, אמר נאשם 1 לזוהר, כי הוא לא רוצה לשמוע שהוא מהמר במקומות אחרים ודרש את יתרת החוב. נאשם 1 הוסיף ואמר לזוהר, כי לאמתו של דבר הוא לא היה צריך כלל לדבר איתו, שכן הוא נשלח כדי "לפוצץ" אותו, ורק מכיוון שדבריו נגעו לליבו, הוא ינסה להסדר איתו. בחודשים שלאחר מכן הגיע זוהר במספר הזדמנויות להמר במועדון וצמצם את חובו לסכום של 4,100 ₪, סכום שאותו שילם בסופו של יום לנאשמת 2.

גזר דין זה עוסק בעניינם של נאשמים 1, 3-5, לאחר שעניינם של נאשמים 2 ו-6 טרם בשל לגזירת הדין.

תסקירי שירות המבחן

12. הנאשמים עתרו לקבלת תסקירים של שירות המבחן אודות הנאשמים, והמאשימה התנגדה לכך בשל העבר הפלילי של חלק מהנאשמים (1, 5 ו-6), חוסר שיתוף הפעולה בהליך (לבד מנאשמת 2) ואף חבלה בו באי התייצבות לדיונים, דבר המלמד על אי לקיחת אחריות. חרף התנגדות זו ניתן לנאשמים מבוקשם, בשל הטעמים שפורטו בהרחבה בהחלטה מיום 3.10.21.

מהתסקירים נלמד אודות הנאשמים, ובשל צנעת הפרט לא אפרט את ענייניהם האישיים מעבר לנדרש.

13. באשר לנאשם 1 צוין כי בגיל צעיר חבר לחברה שולית, ולאחר שריצה עונש מאסר הועמקו דפוסיו העברייניים. לצד זאת, הנאשם צוין בפני קצינת המבחן כי בשנים האחרונות ערך שינוי משמעותי בחייו והתרחק מהעולם העברייני. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו ושלל כי היה אחראי על הפעלה וניהול דירות הימורים. הוא גם שלל כי תקף את זוהר או נהג באיומים כלפי מאן דהו המוזכר בכתב האישום. קצינת המבחן ציינה את התרשמותה מדפוסיו אישיות עברייניים מושרשים והעריכה כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם. אם תשנה התנהגות אלימה, חומרתה צפויה להיות גבוהה. לצד זאת, היא ציינה את העובדה כי מאז שנת 2015 לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים, פנייתו לטיפול והתמדתו בכך, כגורמי סיכוי לשיקום.

14. באשר לנאשם 3 צוינו מגבלותיו השונות לצד העובדה כי הוא החל להיות מעורב בפלילים כבר בגיל 16, בשל כך אף שוחרר משירות צבאי. גם נאשם זה הביע חרטה על מעשיו וייחס את בחירותיו לביצוע המעשים ברצונו להתחבב על נאשמת 2 שהיא סבתא של בתו, וכרווח משני לקבל כסף. קצינת המבחן ציינה את התרשמותה כי לצד פנייתו של הנאשם לפתרונות מהירים ושוליים להשגת רווחים כלכליים, נכון להיום (מועד הגשת התסקיר), הוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול בבית הסוהר שם הוא מרצה עונש מאסר של תשעה חודשים שהושת עליו בחודש נובמבר 2021 (נכון להיום הוא סיים לרצות עונש זה) מבין את השלכות בחירותיו ומגלה מוטיבציה לשנות את אורחות חייו. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במסגרתו הוא ימשיך את השתלבותו בטיפול וישראל הליך שיקום.

15. באשר לנאשם 4 צוין כי הוא שירת שירות צבאי מלא ביחידת שדה, לאחר מכן למד והחל לעבוד עצמאי עד אשר נקלע לחובות, נאלץ לסגור את עסקו והוכרז כפושט רגל. בתקופה זו הוא פנה לגורמים שוליים במטרה לגייס כספים וסיגל לעצמו דפוסים עברייניים, ומכאן הרקע למעשיו. כיום, הוא עדיין חייב כספים אך הוא פועל להסדרת חובותיו ועובד בעסק בשותפות עם אביו. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו ותולה אותן בקשייו הכלכליים. הוא הביע נכונות להשתלב בטיפול מתוך הכרה בנזקקותו לכך. קצינת המבחן מצאה כי הנאשם מגלה תובנה ראשונית לדפוסיו הבעייתיים, והעריכה את המסוכנות הנשקפת ממנו למעורבות בהתנהלות אלימה בעתיד כנמוכה. בקשת שירות המבחן לדחות את הדין בעניינו לצורך טיפול נדחתה, ובתסקיר משלים, באה קצינת המבחן בהמלצה על עונש מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה וחצי, זאת נוכח העדר עבר פלילי, לפני המעשים

בהם הורשע בהליך זה ולאחריהם, המוטיבציה הטיפולית שגילה והבנתו את חומרת מעשיו.

16. באשר לנאשם 5 צוין כי החל להשתמש בסמים בגיל צעיר מאוד באופן יומיומי, התחבר לחברה שולית, אימץ דפוסים עברייניים והחל לבצע עבירות אלימות ורכוש. חרף היותו מכור לסמים ולהימורים, הוא נקי משימוש בסמים מזה כשנה ומטופל במרכז "שנטל" לנפגעי סמים והימורים. קצינת המבחן ציינה כי באבחון משנת 2019 ההתרשמות הייתה כי מדובר באדם בעל דפוסים התמכרותיים משמעותיים, בעל דפוסים תוקפניים, אשר במצבי דחק ולחץ באים לידי ביטוי בהתנהגות כוחנית ואלימה. לצד זאת, ההתרשמות הייתה כי הוא מקבל אחריות למצבו הבעייתי ומודע לקשייו המורכבים והוא גילה נכונות לנטילת חלק בהליך טיפולי בתחום הסמים והאלימות. ההתרשמות הייתה דומה גם באבחון שנעשה עתה במסגרת הליך זה.

17. צוין עוד, כי הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירות, גילה אמפטיה למתלונן וביטא צער על מעורבותו במעשים. הוא ציין כי ברקע למעשיו, חזרתו לשימוש בסמים והתמכרותו להימורים, וקריסה כלכלית שפקדה אותו. הוא ציין כי צבר הפסדים בהימוריו וחב חובות כבדים לבעלי הדירות בכללם נאשמים 1 ו-2. הוא ציין כי פעל מתוך תחושת לחץ והעדר מוצא וחש כי הוא נתון לשליטת הנאשמים האחרים בשל חובותיו כלפיהם. לאחרונה, הוא מטופל באופן סדיר במרכז "שנטל" ועורך מאמצים לשמור על תפקוד תקין ונורמטיבי. קצינת המבחן העריכה קיומו של סיכון גבוה להתנהלות אלימה בעתיד כשמידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות צפויות להיות בינוניות. בין היתר צוין, כי הנאשם מתקשה בהבנה עמוקה של הפגיעה במתלונן. הסיכון יפחת אמנם ככל שהוא ימשיך בטיפול בפיקוח. לכן, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית עליו צו מבחן לתקופה של שנה ולהימנע מעונש מאסר, ולו בעבודות שירות, אשר עלול לחבל במאמציו של הנאשם לשינוי ושיקום, לגרום לרגרסיה במצבו ההתמכרותי ולהגביר את הסיכון הנשקף ממנו. לפיכך, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית עליו עונש של"צ בהיקף של 400 שעות.

הראיות לעונש

עבר פלילי

הוגש רישומם הפלילי של נאשמים 1, 3, ו-5.

18. בעברו של נאשם 1 שלוש הרשעות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע להריגה, החזקת נשק שלא כדין, ועבירות סמים. הוא נדון בעברו לתקופות מאסר שונות, הארוכה שבהם לשנתיים וחצי בגין העבירה של סיוע להריגה והחזקת נשק שלא כדין. במסגרת אותו הליך (תפ"ח 10-11-2643) הושת עליו מאסר על תנאי לתקופה של 18 חודש כשהתנאי הוא שהוא לא יעבור עבירת אלימות ונשק בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. מהדו"ח שהוגש עולה כי הוא שוחרר ביום 13.04.2003 ומכאן כי העבירות בהן הורשע בהליך זה נעברו בתוך תקופת התנאי. אסמכתא לגבי מועד שחרור אחר, מוקדם יותר, לא הוצגה.

19. בעברו של נאשם 3 הרשעות בעבירות רכוש רבות שעבר בהיותו קטין. בנוסף, יש לו שתי הרשעות בעבירות סמים, בהן הורשע תוך כדי ניהול משפט זה, בגין עבירות שביצע תוך כדי ניהול משפט זה. חלק מהעבירות נעברו ממש

לאחרונה, והנאשם ריצה בגין עונש מאסר עד ממש לאחרונה.

20. בעברו של **נאשם 5** שלוש הרשעות בעבירות איומים, בעבירות רכוש ובעבירות נוספות שאינן ממין העניין. ההרשעות מתפרסות על תקופה של כעשרים שנים והוא ריצה תקופת מאסר לא קצרות.

נאשם 4 נעדר עבר פלילי.

ראיות מטעם הנאשמים

21. לצדו של **נאשם 3** התייצבה אמו, גב' יפה חיות. היא סיפרה בהתרגשות, על התפרצות מחלת תסמונת טורט אצל הנאשם בהיותו בן שמונה שנים והקשיים הרבים שחווה בשל כך בילדותו, הלעג בבית הספר, הטיפולים שעבר, הפטור משירות צבאי שקיבל בשל כך, הקשיים במציאת עבודה, וההתדרדרות במצבו הנפשי. היא סיפרה על רצונו לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו ולהשתקם. היא סיפרה על בן שכולו טוב לב ונתינה. בנוסף הוגש מסמך רפואי משנת 2011 אודות מחלתו של הנאשם וסיכום מצבו הרפואי משנת 2021.

22. לצדו של **נאשם 4** התייצבה אשתו, גב' ענבל סמואלס וחברתה גב' ענת בוחניק. גב' סמואלס סיפרה על היכרותה עם הנאשם בתקופה קשה בחייה בה הוא סייע לה להתרומם ולבנות זוגיות טובה. היא תארה את הקשיים הכלכליים שפקדו את הנאשם בכלל זה הליך פשיטת רגל, את הטעות שעשה במעשיו נשוא הליך זה, ואת הכרתו המהירה בטעות, את השפעת האירוע על בריאותו הפיסית והנפשית, ואת הדרך הארוכה והקשה שעשה להשתקם, כשהתנתק והליך לתקופה ארוכה לרמת הגולן, שם עבר תהליך מול איש מקצוע. כיום, הנאשם עובד קשה מאוד לפרנסת בני משפחתו, ופרנסת הבית תלויה בו. גב' בוחניק, כמי שעמדה לצדה של אשת הנאשם בתקופה זו, חיזקה את דבריה.

23. לצדו של **נאשם 5** התייצבה לעדות גב' רמה דהאן, מנהלת תחום מתבגרים במערך השיקום מפשיעה ומהתמכרויות באזור דרום. היא סיפרה כי היא מלווה את נאשם 5, ויכולה להעיד כי הוא מראה נכונות מדהימה, משתתף באופן קבוע בקבוצות הפרטניות ומשתף מעולמו. היא ציינה כי הנאשם מטפל כיום באביו החולה במחלה קשה וביקשה כי בית המשפט ייתן לנאשם הזדמנות להמשיך בהליך השיקום בו החל. אביו של הנאשם התייצב גם הוא לימין בנו. הוא סיפר כי לאחר שבנו נפל לסמים הוא ניתק עמו את הקשר, וחדש אותו רק לאחר שהבחין בתהליך השיקום שהוא עובר. הוא סיפר כי הוא יצא לפנסיה על מנת לטפל באשתו, אמו של הנאשם, בשל נכותה, אך בסופו של דבר הוא חלה בעצמו במחלה קשה. הוא ציין כי הוא זקוק מאוד לסיוע שהנאשם מגיש לו, והגיע ממיטת חוליו בבית החולים על מנת לומר זאת בעצמו לבית המשפט.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשמים.

24. **באשר לאישומים הראשון והשני**, הוא התייחס לעבירות הנוגעות להימורים שנועדו לסייע במיגור התופעה של התעשרות הכרוכה במזל, המעודדת פסיביות ופריזיטיות, ולדרדר את הנוטלים בה חלק לפשיעה נוספת, כפי שארע במקרה זה. לדבריו, מתחם העונש ההולם את האישומים הראשון והשני נע ממאסר על תנאי עד שנת מאסר ולצדו קנס. לגבי נאשם 3 שהורשע במסגרת האישום הראשון בסיוע בלבד יש לקבוע מתחם עונש הנע ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר בפועל לצד קנס.

25. **באשר לאישום השלישי**, עמד ב"כ המאשימה על ההתארגנות של כל ששת הנאשמים עובר לאירוע, על השתתפות כולם בו, גם אם לכל אחד מהם היה חלק שונה, על הסעת המתלונן למקום חשון ומבודד, ועל הפגיעה הפיסית בו. הוא פרט את האינטרסים המוגנים בעבירות הסחיטה והחבלה, ביניהם הגנה על שלמות הגוף והנפש, כמו גם הגנה על הרכוש. הוא הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמד על הענישה במקרים דומים, ובסופו של יום ביקש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהנאשמים בהתאם לחלקו. ביחס לנאשמים 3 ו-5 שתקפו בפועל את זוהר הוא טען למתחם הנע מ-18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. וביחס לנאשמים 1 ו-4 שהיו שותפים בצעקות או באיומים, הוא טען למתחם הנע מ-15 ועד 33 חודשי מאסר בפועל. לגבי נאשמים 2 ו-6 שהורשעו מכוח ביצוע בצוותא ולא היו שותפים בתקיפה עצמה הוא טען למתחם הנע מ-12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

26. **באשר לאישום הרביעי** טען ב"כ המאשימה למתחם של 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל ביחס לחלקו של נאשם 1 באישום זה, ולמתחם של 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל ביחס לחלקה של נאשמת 2 באישום זה. זאת, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

27. ב"כ המאשימה ציין כי ניתן לקבוע מתחם עונש אחד לאישומים הראשון והשלישי בהתייחס לנאשמים 1-3, כמו גם לאישומים השני והשלישי בהתייחס לנאשמים 4 ו-6, אך יש להגדיל את המתחם שציין ביחס לאישום השלישי בהתאם.

28. ב"כ המאשימה גם הצביע על הימשכות ההליכים, באופן שכתב האישום שהוגש ביום 25.11.15 מגיע לקו הסיום רק בחלוף שש וחצי שנים. הימשכות זו רובצת לדבריו לפתחם של הנאשמים, כשאלו עתרו לדחיית דיונים לא התייצבו אליהם וגרמו לדחייתם. בנסיבות אלו נטען אין מקום להקל עם הנאשמים בשל חלוף הזמן.

29. באשר לעונשם של הנאשמים בתוך המתחם טען ב"כ המאשימה ביחס לנאשם 1 כי הוא לא לקח אחריות על מעשיו ובחר לנהל את ההליך המשפטי עד תומו. בהכרעת הדין נקבע כי הוא שיקר בעדותו בבית המשפט. הוא הפנה לתסקיר שירות המבחן המלמד על נטילת אחריות חלקית ועל סיכון גבוה להישנות מקרי אלימות ברמה גבוהה מצדו של נאשם זה בעתיד. זאת, בין היתר, כאמור בתסקיר, נוכח דפוסי עבריינות מושרשים. הוא הצביע על עברו הפלילי של הנאשם ועונשי המאסר שריצה ועל העובדה שביצע את המעשים בהם הורשע בהליך זה שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, שהוא - נוכח ריבוי העבירות בהן הורשע - חב הפעלה בהליך זה. נוכח האמור, עתר ב"כ המאשימה למקם את עונשו של נאשם 1 ברף העליון של מתחמי הענישה, להשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל בגין האישומים

הראשון והשלישי, ו-20 חודשי מאסר בפועל בגין האישום הרביעי, ובסך הכל 50 חודשי מאסר, זאת לצד הפעלת עונש המאסר המותנה של 18 חודשים במצטבר, השתת עונש מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות.

30. באשר לנאשם 3 נטען כי הוא בחר לנהל את ההליך עד תומו, ואף בחר שלא להעיד. עוד נטען, כי לנאשם 3 עבר פלילי - שלוש הרשעות עובר למעשים מושא כתב אישום זה הכוללים מאסר על תנאי בר הפעלה, והרשעה אחת לאחרים, בגינה הוא ריצה עונש מאסר גם במועד הטיעונים לעונש (והוא שוחרר אך לאחרונה בשלהי חודש יולי 2022). קצינת המבחן הצביעה על חזרתיות בביצוע עבירות ואף המליצה להשית עליו עונש מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הצביע על כך שהנאשם ביצע עבירות תוך כדי ניהול ההליך, דבר המלמד שלא זו בלבד שאין שינוי בהתנהלותו אלא ששינה החמרה. לדבריו, יש למקם את עונשו של נאשם 3 מעט מעל לאמצע המתחם, ולהשית עליו 30 חודשי מאסר בגין האישום הראשון והשלישי, ובנוסף להפעיל את עונש המאסר על תנאי של 12 חודשים במצטבר. כך, שבפועל הוא ירצה 42 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

31. בהתייחס לנאשם 4, טען ב"כ המאשימה כי גם הוא בחר לנהל את משפטו באופן מלא ולא לקח אחריות על מעשיו ואף לא עלה על דוכן העדים להעיד במסגרת פרשת ההגנה. גם בעניינו, תסקיר שירות המבחן מדבר על לקיחת אחריות חלקית, ועל כך שהנאשם ממשיך להכחיש את האיומים כלפי המתלונן. אמנם לנאשם 4 אין עבר פלילי, אך לשיטת המאשימה, האיזון בין "ניהול מלא של ההליך" מחד והעדר עבר פלילי ונסיבות שפורטו בתסקיר מאידך, מביא למיקום עונשו במחצית המתחם. בהתאם לזאת, נתבקש להשית עליו עונש של 26 חודשי מאסר בגין האישומים השני והשלישי, לצד מאסר מותנה ופיצוי לקרבן העבירה.

32. גם באשר לנאשם 5 נטען, כי הוא ניהל את ההליך עד תום, לא נטל אחריות ולא עלה על דוכן העדים. הוא הצביע העל כך שהתסקיר בעניינו של נאשם זה מלמד על דפוסים התמכרותיים. לנאשם עבר פלילי והוא ריצה עונש מאסר. חלק מהעבירות שביצע היו תוך כדי ניהול ההליך זה. מכאן, שגם הוא, כנאשם 3, אינם מורתעים כלל מההליך הפלילי המתנהל כנגדם. הוא עתר להשית על נאשם 5 עונש קרוב לאמצעו של המתחם - 28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ נאשם 1

33. ב"כ נאשם 1, הצטרף לטיעוני ב"כ הסניגורים האחרים ביחס למתחם העונש ההולם. באשר לנאשם 1 הוא הצביע על כך שניהול המשפט מצדו היה מוצדק, שכן הוא זוכה מהאישום החמישי שיוחס לו.

34. הוא הצביע על חייו הלא פשוטים של הנאשם כבר מגיל צעיר, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, ועל כך שעל אף כל אשר עבר, ועל אף המקום אליו התדרדר, הוא הרים את עצמו, הקים משפחה, עובד במקום עבודה מסודר, והתנתק מאותם חיי עבריינות. במועד ביצוע המעשים בהם הורשע הוא היה כבן 23, כיום הוא כבן 30 נמצא בנקודה שונה לחלוטין בחייו. כן הצביע על תקופות המעצר שהיו מנת חלקו בהליך זה והתקופה הארוכה של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

35. באשר להפעלת המאסר המותנה טען ב"כ נאשם 1, כי מאחר וההרשעה בכל העבירות היו במסגרת הדין באותו כתב אישום, אין חובה להפעיל את התנאי וניתן להאריכו, ואף נכון להאריכו, בשים לב לתהליך שעבר הנאשם, ושעה ששבע שנים לא נוהל כנגדו כל הליך. חלוף הזמן מביא גם לכך שהאינטרס הציבורי כיום אינו בהשמת הנאשם מאחורי סורג ובריוח והשגה לאחור של כל התהליך שעשה.

36. **נאשם 1** ציין בדבריו כי כיום הוא נשוי, אב לשלושה ילדים, עובד במקום עבודה מסודר, ונמצא במקום אחר בחייו, מזה שהיה מצוי בו במועד ביצוע העבירות.

טיעוני ב"כ נאשם 3

37. בטיעוניו, טען ב"כ הנאשם כי יש להתייחס לאישומים הראשון והשלישי בהם הורשע הנאשם כאירוע אחד ולהשית בגינו עונש אחד. הוא הדגיש כי הנאשם לא היה הרוח החיה במעשים. כך ביחס לאישום הראשון, כאשר הוא אך שימש איש קש בחתימתו על הסכם השכירות של הדירה בה נערכו ההימורים, וכך באישום השלישי שלא היה לו קשר לתכנון הפגישה עם זוהר. גם לא נטענה טענה כי הוא ידע על הכוונה להשתמש באליונות כנגד זוהר ולא על הכוונה לסחוט אותו. לשיטתו, מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם נע ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

38. לצד זאת, ציין הסניגור את נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר גם היו אלו שהביאו אותו ליטול חלק במעשים בהם הורשע. כך, רצונו לרצות אחרים בשים לב לתסמונת ממנה הוא סובל, רצונו להתחבב על נאשמת 2 סבת בתו, וגילו הצעיר במועד ביצוע העבירות. הוא הדגיש את העובדה כי הנאשם מתפקד ברמה שכלית גבולית, ואת התרשמות קצינת המבחן מנזקקות גבוהה לטיפול. הנאשם גם הביע חרטה על מעשיו. בשל כל אלו נטען כי יש למקמו בתחתית המתחם ואף לסטות ממנו לקולא משיקולי שיקום, בפרט בשים לב לחלוף הזמן הרב מביצוע העבירות, תוך שהוא מפנה לתהליך שעבר בכלא כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ומפנייתו העצמית לטיפול פרטני.

39. באשר למאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם הוא ציין כי אמנם העבירה בה הורשע הנאשם מצויה בפרק של עבירות רכוש בחוק העונשין וממילא יש בה כדי להפעיל את התנאי שהוטל על הנאשם, שכלל כל עבירת רכוש. ברם, בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם בעת הטלת עונש המאסר המותנה, כשלמעשה הוא היה קטין, הוא לא יכול היה להבין כי עבירת סחיטה באיומים כלולה בעבירת רכוש. בנוסף נטען להארכת התנאי, שאינו - כך לשיטת הסניגור - חב הפעלה.

40. נאשם 3 הביע חרטה על מעשיו, וציין כי לאחר שנאסר לאחרונה בגין עבירות הסמים שביצע הבין שעליו לערוך שינוי משמעותי בחייו, ואף שינה את שמו בשל כך, ונטל חלק בקבוצת טיפול בכלא. הוא ביקש להקל בעונשו ולאפשר לו לצאת לדרך החדשה בה בחר.

טיעוני ב"כ נאשם 4

41. בטיעוניו, הלין ב"כ נאשם 4, על טענות המאשימה להחמרה בדינם של הנאשמים בשל ניהול המשפט בעצלותיים על ידיהם, שכן המחוקק קבע במפורש כי ניהול משפט על ידי נאשם לא יהווה שיקול להחמרה בעונשו. הוא גם הלין על הטענה כי הנאשם, או נאשמים אחרים, גילו אדישות בכך שלא התייצבו לדיונים בעניינם, זאת כאשר בית המשפט פטר את נאשם 4 מלהתייצב לדיונים, לפי בקשתו, בשל הרצון שלא לפגוש את שותפיו, דבר שהיה מאט או אף מרע את הליך השיקום שהנאשם נטל בו חלק.

42. לטענת ב"כ נאשם 4 מתחם העונש ההולם את האישום השני נע ממאסר על תנאי וקנס ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל. באשר לאישום השלישי הוא טען, כי בשים לב לכך שנאשם 4 לא תקף בעצמו, המתחם יכול להתחיל גם במאסר בעבודות שירות. לדבריו, נאשם 4 נטל אחריות מלאה ובשים לב לכך ולהעדף עבר פלילי יש למקם את עונשו בתחתית המתחם. הוא הצביע על נסיבות חייו של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ונסקרו בעדות רעייתו בבית המשפט, על השירות הצבאי המלא ששירת ביחידה קרבית, על התהליך שעבר מאז שהעניין התפרסם והוא נעצר - השיקום הארוך שעבר במעלה גמלא בתקופה של שנה וארבעה חודשים, כשהוא היה מנותק מסביבתו ומבני משפחתו, ועל הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות. הטלת עונש מאסר על הנאשם כיום, מלבד מה שיהא בו כדי להסיג לאחור את כל התהליך שהוא עבר, יוביל לקריסה כלכלית נוספת של משפחתו, ויביא לפגיעה משמעותית נוספת בבנו. ב"כ נאשם 4 הוסיף, כי נוכח האמור נכון אף לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא משיקולי שיקום.

43. **נאשם 4** ציין את חרטתו על המעשים שביצע. הוא סיפר כיצד לקח את עצמו בידיו לאחר האירוע, וחרף מצבו הבריאותי, מעצר הבית והקושי הכלכלי בו היה נתון, פעל להשתקם לטובת בני משפחתו.

טיעוני ב"כ נאשם 5

44. ב"כ נאשם 5 טען כי מתחם העונש ההולם מקרה זה, בו מדובר באירוע חד פעמי ולא בסחיטה מתמשכת, נע מעונש מאסר שיכול ויבוצע בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. הוא הצביע על חלקו הקטן של נאשם 5 אל מול שאר הנאשמים, בשים לב להיררכיה ששררה ביניהם והיותו חייב כספים לשאר הנאשמים. למעשה, טען, המתלון הוא זה שחיבר את הנאשם לקבוצה. הנאשם לא היה היוזם של אירוע הסחיטה ולא היה בר השפעה לגביו. הוא גם לא היה אמור ליהנות מתוצאותיה. בהמשך טען לנסיבותיו האישיות של נאשם 5 כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, וגם מפירוטן אמנע בשל צנעת הפרט. בתמצית ציין, כי עולה מהתסקיר כי הנאשם עבר דרך ארוכה וחרף התמכרותו לסמים בגיל צעיר מאוד משם החלה התדרדרותו, הוא פעל לשקם את עצמו, בתהליך שידע עליות ומורדות, גם תוך כדי ניהול הליך זה. המוטיבציה שלו לעריכת שינוי גבוהה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. למעשה, לדבריו, ניתן לראות בנאשם כמי שהשתקם בפועל, ויש בכך גם כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. ב"כ נאשם 5 ציין אף הוא את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, וטען כי בנסיבות אלו, אין כל אינטרס ציבורי בהשגת כל מאמציו של הנאשם לאחור בהכנסתו לבין כותלי הכלא.

45. **נאשם 5** ציין בדבריו כי הוא אסיר תודה על כל יום שהוא נקי מסמים, והחשש העיקרי שלו הוא לא מעצם המאסר אלא מכך שהדבר ישיג אותו לאחור, וכל התהליך שעבר להיגמל מההתמכרות לסמים ירד לטמיון. הוא ביקש שבית המשפט יאפשר לו להמשיך בהליך השיקום וציין את חרטתו על המעשים שביצע.

דין והכרעה

46. הערכים המוגנים בעבירות הימורים הם שמירה מפני הנזקים הנגרמים למהמר, לסביבתו ולמשפחתו. הנזק העיקרי הנובע מתוצאות הלוואי של התופעה הינו התמכרות למשחקי המזל, התמכרות הגורמת נזק לאדם המתמכר למשחקים אלה ולבני משפחתו. אך נזק זה נמשך ומתפשט גם אל הציבור הרחב, כאשר ההתמכרות עלולה לדחוף את המתמכר למשחקים אלה לפעילות עבריינית, בכדי למזער את הפסדיו או בכדי להמשיך ולממן את ההימורים (ראו: רע"פ 9140/99 **רומנו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.09.00), פסקה 2 לדברי כב' השופטת פרוקצ'יה).

47. גם חכמינו ז"ל עמדו על התכליות הפסולות ביסוד האיסור על הימורים ומשחקים אסורים, והמשנה (סנהדרין ג', ג') קבעה, כי:

"אלו הן הפסולין [לעדות - א.ס.]: המשחק בקוביא, והמלוה בריבית, ומפריחי יונים, וסוחר שביעית[...]. אמר רבי יהודה אימתי, בזמן שאין להם אומנות אלא היא, אבל יש להן אומנות שלא היא, כשרין".

48. בהתאם לדעות במשנה, נחלקו גם חכמי התלמוד בזיהוי תכלית הפסולה והגנאי של משחקים בקובייה והימורים והצביעו על שני תכליות שונות לאיסורים אלו. האמורא רמי בר חמא סבר כשיטת התנא הראשון במשנה, ובניגוד לדעתו החולקת של רבי יהודה, כי סיבת הפסול מצויה בכך שהמהמר נותן את הסכמתו והתחייבותו למשחק 'באסמכתא' - ומתלה את התחייבותו בהתקיימות תנאי מסוים, כאשר מתוקף הנסיבות ברור שהמתחייב אינו גומר בדעתו לקיים את ההתחייבות - ועל כן התחייבותו אינה תקפה, וגביית התחייבויות כספיות על בסיסה מהווה 'מעין גזלנות' (תלמוד בבלי, סנהדרין כד, ע"ב ופירוש רש"י על המשנה). לכן לשיטתו של רמי בר חמא, התנהגות זו פסולה גם כאשר יש למהמר אומנות אחרת. הקביעה כי בכניסה להימורים מצוי המהמר במצב של היעדר גמירות דעת, מבוססת הן על ניסיון החיים המלמד כי מספרם של המפסידים בהימורים גדול מאלה של המרוויחים והן על השפעתם הממכרת של אלו, המובילה לאובדן שיקול הדעת והימור כפייתי בלתי נשלט שאינו יודע גבול, ואף אינו שונה מזה של המתמכרים לסמים וחומרים קשים אחרים. ביטוי לאובדן שיקול דעת זה נמצא גם במהדורת המדריך הפסיכיאטרי לאבחון וסטטיסטיקה של הפרעות נפשיות העדכני, ה-DSM-5, שסיווג לראשונה את תופעת ההימורים כאבחנה פתולוגית "הפרעת הימורים" (Gambling Disorder), המתבטאת בצורך להגדיל את גובה ההימור כדי להשיג ריגוש, וחסר מנוחה ועצבנות כאשר מנסים להפסיק או להפחית את ההימורים, כישלון של ניסיונות לשלוט ולהפחית בה, תוך נטייה להמר במצבי מצוקה ושימוש בשקרים בכדי להסתיר את ההתמכרות.

49. לשיטת האמורא רב ששת לעומת זאת, המבין את דברי רבי יהודה בסיפא של המשנה כמפרשים את דברי תנא קמא - ולא כחולקים עליו, נעוץ תכליתו של הפסול בהכרה כי המשחק בקובייה אינו עוסק ביישובו של עולם. תכלית ערכית זו מבוססת על ההכרה כי האדם צריך להתפרנס מעבודה או משלח יד לגיטימיים, ולא על דרך התעשרות מהירה התלויה בגורל, כך שתעודד את האדם למצות את יכולתו הפיזית והשכלית בדרך שתתרום לו ולחברה (השוו: ע"פ 6889/11 **מדינת ישראל נ' עובד** (פורסם בנבו, 14.05.12)).

50. חמורה יותר היא עבירת הסחיטה באיומים בה נקטו הנאשמים כלפי זוהר ונאשמים 1 ו-2 גם כנגד וובה. עבירה

זו בה הורשעו כל הנאשמים באישום השלישי חמורה גם בשל כך שהסחיטה לוותה באלימות שאף גרמה לזוהר לחבלות. הוא הוכה בפניו במכת אגרוף, נהדף לקרקע, ובהמשך הוכה במכות ובעיטות.

51. עבירה זו של סחיטה באיומים נועדה להגן על הזכות לביטחון לחיים בשלווה וזכות הקניין. במקרה זה פגעו הנאשמים בערכים אלו, ובנוסף פגעו פגיעה חמורה בזכות האדם לשלמות גופו. נאמר לא פעם כי "עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על ביטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן, מחייבת תגובה עונשית קשה" (ע"פ 602/02 **אוחנינה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.04.02)).

52. חומרת עבירה זו נעוצה בין היתר בקושי האינהרנטי של נפגע העבירה להתלונן, בשל החשש ממימוש האיום על ידי הסוחר (ראו: ע"פ 2048/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.18); ע"פ 2580/15 **חסן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.09.14)). מקרה זה הוא דוגמא מובהקת לחשש זה. זוהר לא התלונן מיוזמתו במשטרה, ועוד יותר מכך ניתן היה לראות בעדותו בבית המשפט כי חרף האלימות שחווה מהנאשמים הוא ביקש להרחיק את עצמו מהפללתם, ואף חזר בו מדברים שאמר בהודעה שמסר במשטרה, בכלל זה תיאור הרגשת הפחד במפגש ובנסיעה ברכב, תיאור המכות שחטף, ואמירתו כי ירד לו דם מהפנים וכי היה בבית חולים. כך הם הדברים גם בנוגע לוובה, שהצהיר בבית המשפט כי לא חש מאויים ואף שילם את חובו. מכאן הדרישה להחמיר עם מבצעי עבירות מסוג זה.

53. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת, בין היתר, לתקופה בה נמשכה הסחיטה, תוכן הסחיטה, מספר הסוחרים, התכנון שקדם לסחיטה, ולנזק שנגרם מהסחיטה לנסחט. לצד זאת, גם מקום בו היו מספר שותפים לסחיטה, יש לתת את הדעת על חלקם היחסי של כל אחד מהשותפים בסחיטה, ואת הסיבות שהביאו כל אחד מהם לביצוע העבירה.

54. במקרה זה, מדובר היה באירוע חד פעמי, הן בנוגע לזוהר והן בנוגע לוובה. הנאשמים יצרו קשר ביניהם עובר למפגש עם זוהר כשהם שמו את פניהם לתכלית של גביית החוב והעמדתו על חומרת מעשיו כלפיהם בגיוס שחקני הימורים לשתי הדירות - זו של נאשמים 1 ו-2 וזו של נאשמים 4 ו-6 - במקביל. בנוסף, דרשו ממנו נאשמים 2 ו-6 לשלם לכל אחד מהם עוד 20,000 ₪. אכן, אין טענה כי הם תכננו מראש כיצד לבצע את הסחיטה ושהיא תכלול אלימות כלפי זוהר. ואולם, כולם נסעו יחד למקום שקט ושומם שאין בו אנשים, ושם הותקף זוהר תקיפה לא קלה, בעקבותיה נפגעה אחת משיניו הקדמיות והוא החל לדמם ממנה. הוא גם סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו, ובכלל זאת בצלעותיו. נאשם 1 הוסיף ואמר לזוהר כי הקנס בגין מעשיו הוא 100,000 ₪.

55. לצד הנזק הגופני יש ליתן את הדעת על הרושם שאירוע שכזה מותיר על הנסחט. מידע ספציפי בעניין זה לא הוצג בפני בית המשפט, לבד מהאמור בהודעתו של זוהר במשטרה - אשר נתקבלה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1977 והועדפה על פני עדותו בבית המשפט כמפורט בהכרעת הדין - אודות הפחד שהרגיש. ואולם לא ניתן להתעלם מהעובדה שחרף האלימות שזוהר ספג מהנאשמים והאירוע שעבר, הוא בחר, כאמור, גם בחלוף זמן רב מהאירוע להתכחש לכך בבית המשפט. גם בכך יש ללמד על השפעת האירוע עליו.

56. בנוסף, יש לתת את הדעת לחלקו של כל אחד מהנאשמים. חלקם של נאשמים 1, 3, 5 ו-6 הוא באלימות

עצמה, זאת לעומת נאשמים 2 ו-4 שעמדו מן הצד בשלב התקיפה. חלקם של נאשמים 2 ו-4 גם בכך שיזמו את הפגישה עם זוהר על מנת להפעיל עליו לחץ ולגבות את חובותיו, וחלקו של נאשם 4 גם בפנייה לזוהר במסרונים ששלח לו ועדכון נאשמים 5 ו-6 אודות המפגש המתוכנן, כאשר בד בבד נאשמת 2 עדכנה את נאשמים 1 ו-3. יש לתת את הדעת על חלקו של נאשם 5 ונסיבות הצטרפותו לאירוע הסחיטה. נאשם זה, בניגוד לנאשמים האחרים, לא נטל חלק בהחזקת מקומות ההימורים וניהולם. הוא היה אחד המהמרים שצבר במשחקיו בדירות של שאר הנאשמים הפסדים בגובה של עשרות אלפי שקלים חדשים, ומכאן הייתה שותפתו במעשה הסחיטה.

57. עיון בפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, שחלקה רלוונטית למקרה זה וחלקה לא, כמו גם עיון בפסקי דין אחרים, לצד נסיבות ביצוע העבירות והאינטרסים המוגנים על ידם, מובילה למתחמי הענישה שיפורטו להלן.

58. לעניין קביעת מתחמי העונש יש לקבוע מתחם עונש לכל נאשם בהתאם לחלקו במעשה העבירה, ובכלל זה ביחס לחלקו באישומים הראשון, השני והרביעי. המאשימה הסכימה כי ניתן לקבוע מתחם עונש אחד לאישומים הראשון והשלישי (לגבי נאשמים 1-3), כמו גם השני והשלישי (לגבי נאשמים 4 ו-6) בשים לב לכך שהאירוע נשוא האישום השלישי הוא נמשך מתוך פעילותו של זוהר במשחקי ההימורים שהפעילו הנאשמים (למעט נאשם 5). לטעמי, מטעם זה נכון לקבוע כי המתחם הנוגע למעשי נאשמים 1 ו-2 יכולול במסגרתו גם את האישום הרביעי, שאף שהיה במועד אחר ומתייחס לנפגע עבירה אחר, מדובר באירוע שנמשך מניהול משחקי ההימורים של נאשמים 1 ו-2.

59. באשר לפסיקה במקרים דומים נכון לציין את פסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים, הן ב"כ המאשימה והן ב"כ הנאשמים:

· בת"פ (מחוזי-י) 71835-05-19 **מדינת ישראל נ' פלונית** (פורסם בנבו, 6.01.22) הורשעה נאשמת בעבירה של סחיטה בכוח ועבירה של איומים בצוואת, לאחר שהייתה שותפה באיום ברצח על המתלונן, תקיפתו, ונטילת רכבו וסך של 1,420 ₪. באותו עניין נקבע מתחם הנע מ-9 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לנאשמת שחלקה הפעיל היה לפני האיומים ומעשי הסחיטה בכוח.

· בת"פ (מחוזי-חי') 61625-02-20 **מדינת ישראל נ' נסאר** (פורסם בנבו, 23.06.21) נקבע מתחם עונש הנע מ-12 ועד 30 חודשי מאסר בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות של סחיטה בכוח, סחיטה באיומים וחבלה חמורה. הנאשם איים על המתלונן ברצח על רקע עסקה שלא צלחה בניהם, והנאשם דרש את כספו בחזרה. משלא השיב המתלונן את הכסף לנאשם, כפה אותו זה להיכנס לרכבו ונסע עמו למפעל חומרי בניה, שם הכה אותו באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו אשר גרמו לו לשבר באף והמטומות.

· בע"פ 2935/19 **פאוזי משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.10.2019), נדחה ערעורם של נאשמים שהורשעו בעבירה של סחיטה בכוח. הנאשמים באותו מקרה היכו את המתלונן, ודרשו ממנו סכומים בסך של אלפי שקלים, בטענה כי גנב כסף מרכב אותו ניקה בבית העסק המשותף שלהם. למכות אותם 'חטף' הנאשם, נלוו גם איומים כי באם לא ישלם את הכסף 'ישימו אותו בתא מטען ויעלימו אותו'. בהמשך לכך, העביר בנו של המתלונן את הכספים אותם דרשו הנאשמים. בגין מעשיהם, נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

- בע"פ 5928/17 **מדינת ישראל נ' אנטולי גיקובטי** (פורסם בנבו, 29.04.18) אליו הפנה ב"כ נאשם 5, מדובר היה באירוע חמור יותר, שכלל סיוע לכליאת שווא, איום ברצח תוך הבערת בגדי הנסחט, והושת עונש של 12 חודשים על אחד השותפים אשר מנע מבני החבורה האחרים להמשיך לפגוע במתלונן, ולא היה שותף בעצמו לאליומות הפיזית כלפי הנסחט.
- 60. יצוין, כי שאר גזרי הדין אליהם הפנה ב"כ נאשם 5 הם ישנים, וחלקם קודמים לתיקון 113 לחוק העונשין, ואולם כבר אז ניתן לראות שהושתו עונשי מאסר למשך חודשים רבים:
- בת"פ (מחוז-חי') 8819-02-12 **מדינת ישראל נ' בן דהן** (פורסם בנבו, 11.09.12) הושת עונש של 12 חודשים על נאשם שהורשע בעבירות של סחיטה בכוח ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, בשל כך שהיכה את המתלונן שהיה חייב להם 1,800 ₪ על רקע הימורים.
- בת"פ (ראשל"צ) 29279-10-12 **מדינת ישראל נ' עובדיה קוקו** (7.05.14), הורשע נאשם בביצוע עבירה של סחיטה בכוח ותקיפה סתם, בשל כך שהכה מתלונן ואיים עליו במספר אירועים שונים בכדי לגבות ממנו כספים שהיה חייב לו. נקבע מתחם עונש הנע בין חודשיים ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- בע"פ 1405/16 **מדינת ישראל נ' אסחאק טורשאן** (פורסם בנבו, 19.04.16) הושת עונש של 15 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירות של סחיטה בכוח וקשירת קשר לסחיטה באיומים, בשל כך שהוא איים ברצח על מתלונן על רקע עסקי, לאחר שזה לא סיפק לו סחורה ששילם עבורה 60,000 ₪.
- 61. נכון גם להפנות לפסקי דין נוספים:
- בת"פ (מחוז-מרכז) 6085-07-20 **מדינת ישראל נ' בדור** (פורסם בנבו 30.11.21) נקבע מתחם עונש הולם של 12 עד 30 חודשי מאסר והושת עונש של 13 חודשים על נאשם שסחט באיומים סך של 15,000 ₪ בתקופה של מספר ימים.
- במקרה אחר של שתי סחיטות חד-פעמיות שלא נמשכו זמן ושלא התממשו בסך של כרבע מיליון ₪ (באישום אחד - 200,000 ₪ ובאישום השני - 40,000 ₪) נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לכל אישום (ע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.09.15)).
- בסחיטה חד-פעמית, בתקופה של מספר ימים ובסך של 50,000 ₪ נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 7166/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.02.16)).
- על סחיטה של 7,000 ₪ בתקופת זמן קצרה נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 2048/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.18)).

62. ב"כ הנאשמים טענו גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, כנסיבה שיש בה כדי להצדיק הקלה בעונש. ואכן, סעיף 40(א) לחוק מונה את "חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה", כאחת הנסיבות שיש ליתן עליהן את הדעת בגזירת העונש, אך הוא מונה אותה כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שמשקלה יילקח בחשבון בגזירת העונש בתוך

מתחם העונש ההולם, אך אין בה כדי להביא לחריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך אדון בעניין זה לאחר קביעת מתחמי העונש ההולמים.

63. בשים לב לכל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם לכל אחד ממעשי הנאשמים הוא כדלהלן:

- למעשי **נאשם 1** בשים לב לחלקו בהחזקת דירת ההימורים וניהולה, ובשים לב לחלקו במעשה הסחיטה והאלימות כנגד זוהר ובשים לב לחלקו במעשה הסחיטה כנגד וובה, מתחם העונש ההולם נע ממאסר לתקופה של 18 חודשים ועד למאסר של 36 חודשים, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי לקרבנות העבירות.
- למעשי **נאשם 3** בשים לב לחלקו כמסייע להחזקת דירת ההימורים וניהולה, בחתימתו על חוזה השכירות של הדירה ובסיועו בגיוס מהמרים, ובשים לב לחלקו במעשה הסחיטה והאלימות כנגד זוהר, לצד העובדה כי לא היה בעל אינטרס אישי של ממש, ונגרר אחר נאשמת 2, מתחם העונש ההולם נע ממאסר לתקופה של 9 חודשים ועד למאסר של 20 חודשים, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי לקרבן העבירה.
- למעשי **נאשם 4** בשים לב לחלקו בהחזקת דירת ההימורים וניהולה, ובשים לב לכך שהוא היה מיוזמי המפגש עם המתלונן, מתחם העונש ההולם נע ממאסר לתקופה של 16 חודשים ועד למאסר של 30 חודשים, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי לקרבנות העבירות.
- למעשי **נאשם 5** בשים לב לחלקו במעשה הסחיטה והאלימות כנגד זוהר, לעובדה כי הוא לא הואשם ולא הורשע בניהול והחזקת מקום הימורים, וכי הוא היה למעשה בעל חוב של הנאשמים האחרים, וביקש לרצותם, מתחם העונש ההולם נע ממאסר לתקופה של 6 חודשים ועד למאסר של 18 חודשים, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי לקרבנות העבירות.

מכאן לעונשם של כל אחד מהנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם, אך תחילה אייחד מספר מילים לחלוף הזמן.

התארכות ההליך המשפטי

64. ב"כ הנאשמים כולם הצביעו על הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות עד היום, וטענו כי יש לראות בכך כסיבה משמעותית להקלה בעונשם של הנאשמים, המצויים כיום, כל אחד מהם, במקום אחר בחייהם מזה שהם היו בו לפני כשבע שנים בעת ביצוע העבירות. ב"כ המאשימה טען מנגד, כי הימשכות ההליך רובצת לדבריו לפתחם של הנאשמים, שגרמו לדחיות רבות בדיונים, ועל כן אין להקל עמם בשל כך. אדרבה, הנאשמים שלא התייצבו לדיון, כך נטען, גילו אדישות כלפי ההליך המשפטי, דבר המלמד על אי נטילת אחריות מלאה על המעשים.

65. מאחר והדבר תפס מקום נכבד בטיעוני ב"כ הנאשמים, ומאחר ואכן מדובר בהליך שארך זמן רב, אפרט מעט מהסיבות שהביאו להתארכות זו.

• האירוע שבאישום השלישי התרחש בסוף חודש יוני 2015 וכתב האישום הוגש חודשים ספורים לאחר מכן, בחודש נובמבר של אותה שנה. שיהוי בהגשת כתב האישום לא היה. לאחר מספר דיונים, רק בדיון ביום 22.02.16 הודיעו

כלל הנאשמים כי הסדירו את ייצוגם. או אז נקבע דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ליום 13.04.16 אשר נדחה פעמיים לבקשת ב"כ הצדדים. דיוני הוכחות נקבעו לחודשים נובמבר 2016 עד ינואר 2017. בין לבין התקיים הליך גישור בפני כב' השופט ירון מינטקביץ.

· דיון ההוכחות הראשון שנקבע ליום 14.11.16 לא התקיים לאחר שנאשם 5 לא יתייצב, מאחר ונעצר ערב הדיון. באותו שלב גם הוחלף הייצוג של נאשם 4. בשל הקושי לתאם ישיבות הוכחות בין כלל הסניגורים, כל דחייה וביטול דיון הביאו לקביעת דיון נוסף בחלוף זמן לא מבוטל. בהמשך, דיון ההוכחות שנקבע ליום 8.01.17 בוטל לבקשת ב"כ נאשם 5, ודיון נוסף בוטל לבקשת חלק מבאי כוח הנאשמים.

· בשל ריבוי דחיות אלו רק ביום 25.04.17 החלה להישמע פרשת התביעה, אך אז, המתלונן, שעדותו הייתה גם היא צריכה להישמע באותו מועד - לא התייצב.

· דיוני הוכחות נוספים שנקבעו בוטלו גם הם. הדיון שהיה קבוע ליום 18.10.17 לא התקיים לאחר שנאשמים 3, 5 ו-6 לא התייצבו אליו, ודיון ביום 7.11.17 נדחה לפי בקשת ב"כ נאשם 5. בדיון שנקבע ליום 26.12.17 שוב לא התייצב המתלונן וכך גם לא לדיון שהיה קבוע ליום 25.04.18. לדיון זה, האחרון, גם לא התייצבו נאשמים 1, 3 ו-5. בדיון נוסף שנקבע ליום 8.01.19 לא התייצבו נאשמים 2 ו-3. יצוין, כי היה זה הדיון היחיד אליו לא התייצבה נאשמת 2, ואף זאת בשל בעיה רפואית, ומכל מקום בדיון זה נשמעו הוכחות.

· ביום 16.06.19 הסתיימה פרשת התביעה. הנאשמים טענו שאין להשיב לאשמה, ולאחר שהצדדים השלימו טיעונים בכתב בעניין זה, ביום 15.09.19, נדחתה הטענה בהחלטה מיום 23.09.19, ונקבעו מועדים לשמיעת פרשת ההגנה בחודש דצמבר 2019.

· בשלב זה החלה הסאגה של עדויות הנאשמים. בדיון שהיה קבוע ליום 1.12.19 לא התייצב נאשם 1. שאר הנאשמים הודיעו כי אין בכוונתם להעיד. בנסיבות אלו נקבעו מועדים לסיכומים להמשך אותו חודש. ואולם, ביום 10.12.19 ביקש נאשם 1 להעיד ונתן טעם לאי התייצבותו. שמיעת עדותו נקבעה ליום 19.12.19, ואז הוא אכן העיד. או אז הודיעו חלק מהנאשמים שהם נמלכו בדעתם ובכוונתם להעיד. לשם כך נקבעו מועדים לחודש מרץ 2020, אשר לא התקיימו בשל התפרצות מגפת קורונה.

· בהמשך נקבעו מועדים לחודשים אוקטובר ונובמבר 2020, אשר נדחו חלקם בשל הידבקות של מי מבאי כוח הצדדים בקורונה, בשל בקשת המאשימה ובשל אי התייצבות נאשם 1 נוכח טעות משרד באי כוחו. דיון נוסף שהיה קבוע לראשית חודש ינואר 2021 נדחה לבקשת הסניגורים. ביום 10.03.21 נשמעו עדויות הנאשמים שבחרו להעיד. בהמשך נקבעו דיונים נוספים, אך נאשם 6 לא התייצב לדיון ביום 14.03.21 ונאשם 5 לא התייצב לדיון ביום 7.04.21.

· בשלב זה נקבע ההליך לסיכומים ליום 30.05.21 אך הוא נדחה לאחר שהמאשימה טרם העבירה את תמלולי

החקירות לידי ב"כ הנאשמים. ביום 21.06.21 נשמעו סיכומי המאשימה וביום 19.07.21 נשמעו סיכומי הנאשמים, כשסיכומי נאשם 5 הוגשו בכתב ביום 9.08.21. השלמות לסיכומי המאשימה הוגשו ביום 15.08.21 ונאשם 1 השלים סיכומיו בכתב ביום 16.08.21.

· ביום 9.09.21 ניתנה הכרעת הדין.

· בשלב זה עתרו הנאשמים לקבלת תסקיר, ביוזעם כי הדבר יאריך חודשים רבים, נוכח העומס המוטל על שירות המבחן. ואכן, דיון הטיעונים לעונש שנקבע לחודש אפריל 2022 נדחה לבקשת שירות המבחן ליום 7.06.22. במועד זה נשמעו הטיעונים לעונש, למעט בעניינו של נאשם 1 אשר לא התייצב לדיון והטיעונים לעונש בעניינו נשמעו ביום 26.06.22. גם הטיעונים בעניינו של נאשם 6 נשמעו רק לפני יומיים בשל אי התייצבותו בשירות המבחן.

66. הנה כי כן, על אף שלא ניתן לומר כי ההליך נמשך באופן מיוחד בשל מי מהנאשמים, ניתן להצביע על כך, שמספר דיונים בוטלו בשל אי התייצבות מי מבעלי הדין - כך נאשם 6 שלא התייצב לשני דיונים ואף לא התייצב תחילה בשירות המבחן כשנדרש לכך, נאשם 5 שלא התייצב שלושה פעמים וכך גם נאשם 1, ונאשם 3 שלא התייצב פעם אחת. ביטול דיון בשל אי התייצבות, שעה שכל ביטול דיון שכזה גורר דחייה לא מבטלת, בשל הקושי לתאם מועדים עם שבעה עורכי דין, ובשים לב לבקשות הדחייה הלא מעטות שהוגשו על ידי מי מהסניגורים, גורם בהכרח להתארכות ההליך. לא ניתן לומר שהמאשימה גרמה להתארכות ההליך - לא רשויות החקירה ולא הפרקליטות, שעה שלכל היותר שלושה דיונים נדחו בעטייה. המתלונן גם הוא לא התייצב לשתי ישיבות, אך נוכח האמור בהכרעת הדין אודות התנהלותו ביחס לעדותו, הנאשמים אינם יכולים לטעון דבר בעניין זה.

67. אין מחלוקת כי זכותו של מי שעומד לדין היא שמשפטו יסתיים במהירות (ראו: רע"פ 223/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.11.13)). הדבר נכון מצדו של הנאשם שיש למנוע ממנו עינוי דין ואת המחירים הנלווים להליכים אלו לו ולבני משפחתו, והוא נכון גם מצד האינטרס הציבורי והגשמת תכליות הדין הפלילי (ראו: עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 68947-07-20 יוספוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.11.20)). לעיתים התארכות ההליך מצדיקה הימנעות מגזירת עונש מאסר בפועל (ראו: ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.08); רע"פ 223/13 בעניין פלוני). זאת בעיקר כאשר מעשיה של המאשימה, על רשויותיה השונות, גרמו לכך, אם בשל התארכות החקירה יתר על המידה, אם בשיהוי בהגשת כתב האישום, ואם במסגרת ניהול ההליך - נסיבות שלא התקיימו במקרה שבפני. קשה לקבל שנאשם ייהנה מחלופי הזמן מקום בו צעדי גרמו להתארכות זו (ראו: ע"פ 2103/07 הורוביץ). כאמור, במקרה זה איני סבור כי ניתן להשית את האחריות להתארכות ההליך במלואה על מי מהנאשמים, בוודאי לא על כולם, אך למצער לגבי חלק מהם, לא ניתן לומר כי הם גילו עניין שההליך בעניינם יסתיים מהר ככל הניתן.

68. עם זאת, יש לתת את הדעת על התקופה שחלפה - כשבע שנים ממועד ביצוע העבירות, ועל השינויים שעברו הנאשמים, או מי מהם בתקופה זו, אם בחייו האישיים, אם בחייו המשפחתיים, החברתיים, המקצועיים, הבריאותיים, הכלכליים ועוד (ראו: עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 68947-07-20 בעניין יוספוב). לעניין זה יש לתת את המשקל הראוי בשים לב לשאר הנסיבות האישיות של כל אחד ואחד מהנאשמים, נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, תוך בחינת השינוי שעבר, אם עבר, מי מהם, במשך תקופה זו.

נאשם 1

נאשם 1, יליד 1991, כיום כבן 31. בעברו שלוש הרשעות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע להריגה, החזקת נשק שלא כדין, ועבירות סמים. הוא נדון בעברו לתקופות מאסר שונות, הארוכה שבהם לשנתיים וחצי בגין העבירה של סיוע להריגה והחזקת נשק שלא כדין. הוא ביצע את העבירות בהן הורשע כשתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי מכביד של 18 חודשים, ולא היה בכך כדי להרתיעו. תסקיר שירות המבחן ציין כי נטילת האחריות על ידו היא חלקית והוא כופר בכך שהיה אחראי על הפעלה וניהול דירות הימורים ובתקיפתו את זוהר. אך למעשה, לא ברור על מה מן העבירות הוא נוטל אחריות. קצין המבחן התרשם כאמור, מדפוסי אישיות עברייניים מושרשים והעריך את רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם כגבוהה, ומידת החומרה אם תישנה, הוערכה אף היא כגבוהה. גם בדבריו בבית המשפט הוא לא הביע חרטה על מעשיו ולא נטל אחריות. הוא ציין רק את נסיבותיו האישיות. פשיטא כי אין לזקוף לחובתו את ניהול ההליך, כהוראת המחוקק ומהגיונם של דברים, ולא היה מקום להזכיר עניין זה במסגרת הטיעונים לעונש, ואולם לצד זאת לא ניתן לזקוף לזכותו נטילת אחריות וניסיונות חזרה למוטב (כלשון סעיף 40א(4) לחוק העונשין).

לזכותו יש לזקוף את העובדה כי במועד ביצוע העבירות הוא היה צעיר כבן 23, וכיום בחלוף שבע שנים, במהלך לא נפתח כנגדו הליך פלילי כלשהו, הוא נשוי ואב לשלושה ילדים שפרנסתם תלויה בו, ואפשר שאכן הוא החל לערוך שינוי בחייו. בהקשר זה יש גם ליתן את הדעת על חלוף הזמן מאז האירועים ועד היום. יש גם להביא בחשבון את התקופה בה היה עצור בפיקוח אלקטרוני.

בשים לב לאמור, אלמלא הזמן שחלף היה צריך לגזור את עונשו של נאשם זה בסמוך לרף העליון של המתחם. בשים לב לחלוף הזמן, אני סבור כי יש לגזור את עונשו במחצית המתחם. בשים לב לאמור, ובפרט נוכח חלוף הזמן, אני סבור גם כי אין מקום שהנאשם ירצה את עונש המאסר על תנאי כולו במצטבר לעונש שהושת עליו בהליך זה. פשיטא כי בנסיבות האמורות, אין מקום להורות על הארכת התנאי, גם לו היה ניתן לעשות זאת.

נאשם 3

נאשם 3, יליד 1995, כיום כבן 27. בעברו הרשעות בעבירות רכוש שעבר בהיותו קטין. ובנוסף, יש לו שתי הרשעות בעבירות סמים, בהן הורשע תוך כדי ניהול משפט זה. חלק מהעבירות נעברו ממש לאחרונה, והנאשם ריצה בגין עונש מאסר במהלך ניהול המשפט. הוא שוחרר רק לאחרונה ביום 26.07.22. לאמור, מורא הדין מהנאשם והלאה. בנסיבות אלו, קשה לדבר על שיקום משמעותי בשלב זה ועל שינוי שעבר בחלוף הזמן. לצד זאת, יש לתת משקל מה לרצונו כיום לערוך שינוי ולתהליך שהחל בהיותו בכלא, לגילו הצעיר במועד ביצוע העבירות, למגבלותיו המפורטות בתסקיר, ולזקוף לזכותו את נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה בפני

קצינת המבחן, גם אם רק לאחר ניהול ההליך. בשים לב לאמור אני סבור כי יש לגזור את עונשו של נאשם 3 בשליש התחתון של המתחם.

בשים לב לאמור, גם אני סבור כי יש הצדקה להארכת עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו, גם אם היה ניתן לעשות זאת, ומבלי צורך להידרש להכרעה בעניין זה. אני סבור גם, כי אין לקבל את הטענה כי המסקנה שעבירה של סחיטה באיומים שנועדה לקבלת כספים היא עבירת רכוש אינה ברורה לכל אחד, וודאי לא לנער קטין. ברי, כי ביצוע עבירה של סחיטה באיומים מפעילה תנאי שעניינו ביצוע עבירת רכוש.

נאשם 4

נאשם 4, יליד 1975, כיום כבן 47. נעדר עבר פלילי עד לאירוע בגינו הורשע, וממנו ועד היום. יש לזקוף זאת לזכותו, כמו גם את נטילת האחריות על ידו. אכן, בתסקיר צוין כי הוא נוטל אחריות "חלקית", ואולם תוכן הדברים אינו מלמד זאת. אדרבה, עולה כי הוא עמד על הסיבות שהביאו אותו להתנהל בצורה מניפולטיבית ועבריינית, ואין מחלוקת כי הוא פעל, גם אם באופן עצמאי, על מנת לשקם את עצמו. אשתו של הנאשם סיפרה מעט מהתהליך שהוא עבר, והיא לא נתבקשה לפרט יותר על ידי ב"כ המאשימה ואף לא נשאלה בעניין זה. אכן, קשה לדעת מה תוכן התהליך שעבר, אך יש לתת משקל לעצם הבנתו כי הוא זקוק לסיוע בעניין זה ופעל לשם כך. קצינת המבחן ציינה כי רמת הסיכון להישנות עבירות נוספות מצד הנאשם פחתה, ועל מנת לשמר רמת סיכון נמוכה יש צורך במעורבות טיפולית. כל אלו, ותוך מתן משקל כנדרש לזמן שחלף, והשינוי שעבר, ממנו נלמד כי קיים סיכוי של ממש שהליך השיקום בו החל ימשך והשינוי שעבר יתמיד, מצדיקים לגביו חריגה ממתחם העונש בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק והימנעות מהשתתפות עונש של מאסר בפועל. יצוין, כי ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם במחצית המתחם, נוכח האיזון בין העדר עבר פלילי ונסיבותיו שפורטו בתסקיר לבין "ניהול מלא של ההליך" המצדיק להחמיר עמו. ברם, בצדק נטען כי הטענה להחמרה בשל "ניהול מלא של ההליך" עומדת בניגוד להוראות החוק הקובעות במפורש בסעיף 40א(6) כי "כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקפו לחובתו", ולא היה מקום לשמוע טענה זו מפי המאשימה. יש להביא בחשבון גם את שלושת השבועות בהן הנאשם שהה במעצר.

נאשם 5

נאשם 5, יליד 1983, כיום כבן 39. בעברו שלוש הרשעות בעבירות איומים, בעבירות רכוש ובעבירות נוספות שאינן ממין העניין. ההרשעות מתפרסות על תקופה של כעשרים שנים והוא ריצה תקופות מאסר לא קצרות. העובדה כי הוא שב על עבירות דומות לאלו שביצע בעבר עומדת לחובתו. הנאשם אימץ דפוסים עברייניים, כבר מגיל צעיר, קיבל בשל כך פטור משירות צבאי, ועם הגיעו לבגרות כבר ריצה עונש מאסר ארוך של כשלוש שנים. קצין המבחן ציין כי הנאשם מאופיין בקווי אישיות אנטי סוציאליים, ובדפוסים התמכרותיים, אלימים ועברייניים. רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להתנהלות אלימה בעתיד היא גבוהה כשמידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות צפויה להיות בינונית. לצד זאת, קצין המבחן התרשם כי כיום הוא מגלה כוונה אמיתית לעבור תהליך שיקומי ולחדול ממעורבות בפלילים. יש ליתן את הדעת על נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר, ולעובדה שעכשיו בחלוף שנים רבות, אפשר שגמילתו מסמים תהא שלימה. בהקשר זה לא ניתן להתעלם מהזמן שחלף,

ומהערכת קצין המבחן כי עונש מאסר בפועל עלול להביא לרגרסיה במצבו ההתמכרותי של הנאשם, וכפועל יוצא מכך להגביר את הסיכון, והאינטרס הציבורי יצא נפסד. יש גם לתת את הדעת על חלקו הקטן של נאשם זה ביחס לשאר הנאשמים, ועל המצב בו היה נתון, כבעל חוב של הנאשמים האחרים. הבאתי בחשבון גם את הימים הספורים בהם הוא שהה במעצר. בנסיבות אלו, ולא בלא התלבטות, הגעתי למסקנה כי הנזק לנאשם, אך גם, ואולי בעיקר לציבור, מהשתת עונש מאסר על נאשם זה ולו בעבודות שירות, הוא משמעותי, ונזקו רב על התועלת, שכן יהיה בו, כפי שעולה כאמור מתסקיר שירות המבחן, להסיג לאחור את תהליך הגמילה שעובר הנאשם על כל התוצאות הנלוות לכך. בשים לב לאמור אני סבור כי גם בעניינו של נאשם 5 יש לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום ממשיים, ולהשית עליו עונש של"צ בהיקף נרחב.

70. על כלל הנאשמים יש להשית גם עונש מאסר צופה פני עתיד וכן לחייבם בפיצוי למתלונן באישום השלישי, ולנאשם 1 גם בפיצוי למתלונן באישום הרביעי, ולכל הנאשמים אשר היו שותפים בניהול והחזקת מקומות הימורים (כלומר, למעט נאשם 5) יש להשית גם קנס בשל כך שמדובר בעבירה כלכלית.

סיכום

71. סופו של יום ולאחר שקילת מכלול הנסיבות כולן, אני משית על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 27 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 2.11.15 ועד יום 11.02.16 ומיום 22.09.16 ועד יום 14.11.16.
 - ב. אני מפעיל את המאסר המותנה של 18 חודשים שהושת על הנאשם בתפ"ח 11-10-2643, ואולם בשים לב לחלוף הזמן הרב, מחציתו ירוצה בחופף לעונש שהושת עליו בהליך זה, והמחצית השנייה במצטבר. כך שהנאשם ירצה בסך הכול 36 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כמפורט לעיל.
 - הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 30.10.22 בשעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.
 - ג. 9 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
 - ד. קנס בסך של 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם עד ליום 1.11.22.
 - ה. פיצוי למתלוננים ע.ת. 10 סך של 2,500 ₪ ולע.ת. 12 סך של 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.22.
- עד אותו מועד תמסור המאשימה את פרטי המתלוננים במזכירות.

נאשם 3

- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 9.11.15 ועד יום 25.11.15.
- ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי של 12 חודשים שהושת עליו במסגרת ת"פ 24965-06-12 ביום 15.07.13. עם זאת, בשים לב לזמן הרב שחלף מאז השתת המאסר על תנאי, שהושת עליו בהיותו קטין, כמו גם יתר הנסיבות האישיות שלו כפי שפורט לעיל וההליך בו החל בעת שהותו בכלא, 10 חודשים מתוך עונש זה ירוצו בחופף לעונש שהושת עליו בסעיף א' לעיל וחודשיים במצטבר. כך שהנאשם ירצה 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 30.10.22 בשעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.
- ב. 9 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. קנס בסך של 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם עד ליום 1.11.22.
- ה. פיצוי למתלונן ע.ת. 10 בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.22.

נאשם 4

- א. 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה. הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 27.10.22 עד השעה 08:00 ביחידת ברקאי - עבודות השירות, שלוחת מרכז, ברח' לוחמי בית"ר 6 ברמלה.
- הובהר לנאשם, כי עליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצונו של הממונה, וכי אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים כלפיו ולהפסקה מנהלית, אשר יכול ותביא לריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.
- ב. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, במשך 3 שנים מהיום.
- ד. קנס בסך של 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם עד ליום 1.11.22.
- ה. פיצוי למתלונן ע.ת. 10 בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.22.
- ו. צו מבחן למשך שנה וחצי.

נאשם 5

- א. 400 שעות של"צ בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 30.10.22 ובפיקוחו.
- ב. צו מבחן למשך שנה, במסגרתו יפקח שירות המבחן גם על הטיפול שעובר הנאשם ב"מרכז שנטל". הובהר לנאשם, כי עליו לבצע את השל"צ ולעמוד בצו המבחן לשביעות רצון שירות המבחן, ואם לא יעשה כן בית המשפט עלול להפקיע את השל"צ ולהשית עליו עונש אחר תחתיו.

ג. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, במשך 3 שנים מהיום.

ד. פיצוי למתלונן ע.ת. 10 בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, במעמד המתייצבים.